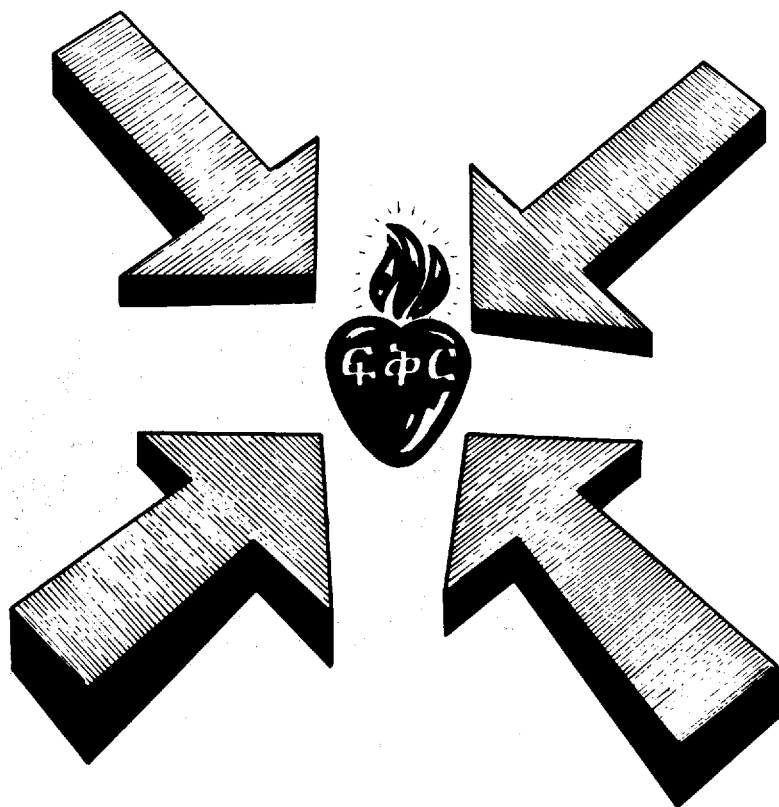
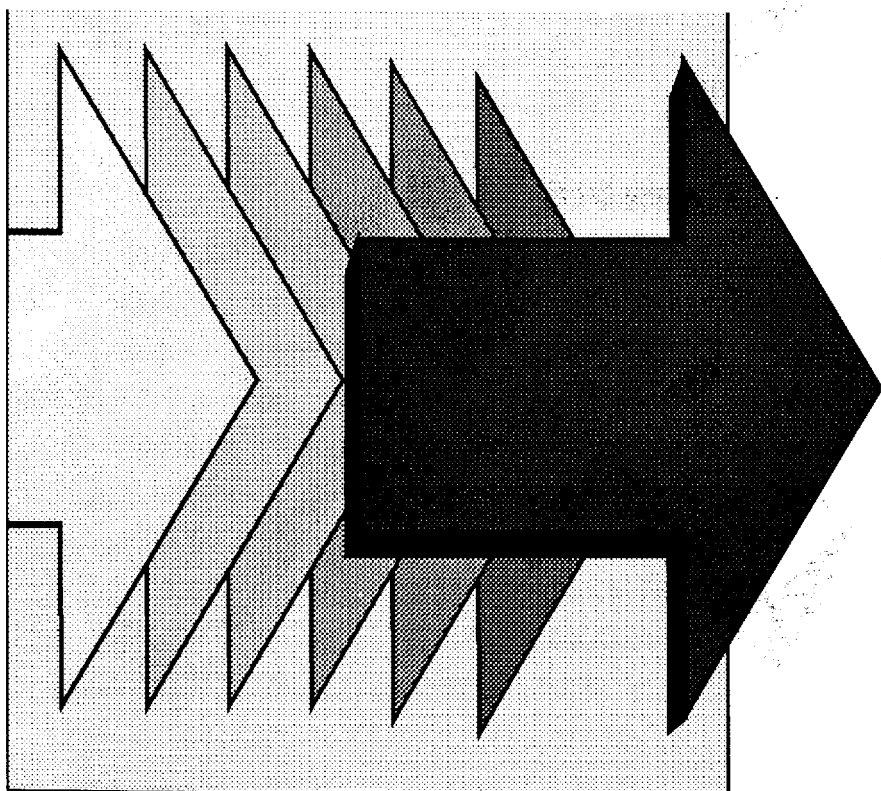

ክፍል - ሁለት በፍቅር ማደግ

**ምዕራፍ አምስት
ከሁሉም የሚበልጥ
መንገድ**

ምዕራፍ አምስት

ከሁሉም የሚበልጠው መንገድ

ከእግዚአብሔር ቃል መክፈቻ ጥቅስ 1ቆሮ. 12:27-13:13። የ1ኛ ቆሮ. 12 መደምደሚያ ላይ ሐዋርያው በመልእክቱ ውስጥ የእንባቢዎችን ልብን በሚያቋምጥ አገላለጽ፣ እንጠልጥሎ የተወውሃሳብ ይገኛል። ይህም ከሁሉም የሚበልጠውን የጸጋ ስጦታ በብርቱ እንድንፈልግ ካደፋፈረ በኋላ፣ ያንንም “እነግራችኋለሁ” በማለት ነውሃሳቡን ለጊዜው (ለአፍታ) ገታ የሚያደርገው።

ለመሆኑ በእገልግሎትም ሆነ በኑሮ ውስጥ ከሁሉ የሚበልጠው መንገድ ምንድነው? ሐዋርያው ጳውሎስም፣ መልእክቱን በጊዜው ለተጻፈላቸው ለቆሮንቶስ ሰዎች ሊያሳውቅ የሚሻው ይህንኑ ዋናና ከሁሉ የሚበልጠውን፣ በእግዚአብሔርም ፈቃድ ውስጥ እጅግ ትኩረት (አጽንኦት) የተሰጠውን ጉዳይ ነው። የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በዘመኗ በውስጧ ያከማቸቻቸው ድክመቶች ከርታታይቷ ቤተ ክርስቲያን እስከ መሰኘት ያደረሳት እንደ ነበረ፣ መጽሐፍ ቅዱስን በተለይ ሁለቱንም የቆሮንቶስ መልእክቶችን ያጠኑ ሰዎች የሚስማሙበት ጉዳይ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቱን በሚጽፍበት ወቅት የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን በጅምላ ብቻ ተመልክቶ አልነበረም። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖችን ከእድገትና ከመለወጣቸው እውነት በመነሳት በ3 ዓበይት

ክፍሎች በመመደብ፤ እንደ አግባባቸው መልእክቱን ይቀበሉ ዘንድ ሁኔታዎችን ሲያመቻች እንመለከታለን። በዚህም መሠረት እንዳንጽቻችሁ ፍጥርታዊያን ናችሁ፤ ብሎ ይመድባቸዋል። ይህንን በ1ኛ ቆሮ. 2 ውስጥ ማግኘት እንችላለን። በሐዋርያው አመዳደብ፤ ፍጥረታዊያን ማለት ያልጻኑ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ያልነካቸው፤ ነገር ግን ዝም ብለው ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ተቀላቅለው የሚገኙ፤ እንደ ሌሎች የውስጥ መነካትና መለወጥ ያልጎበኛቸው፤ ሰዎችን የሚያመለክት ነው። ይህንን የምደባ እውነት፤ ዛሬ ከራሳችንና ካለንበት ዘመን ጋር አመሳክረን ስንመለከተው፤ ሰዎች በዚያን ዘመንም ይሁን ዛሬ፤ እኛ በምንገኝበት ዘመን፤ የውስጥ መነካትና መለወጥ ሳይኖራቸው፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ሳይጸሰሳቸው፤ እንደው በጅምላ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ተቀላቅለው ለመኖር የሚያደርጉትን ጥረት ጉልህ አድርጎ ማሳየቱን ማጤን ይኖርብናል። በእነዚህ ሰዎች አስተሳሰብ፤ እውነተኛ ለውጥ ማለት ካገኙት ጋር በመሆን፤ አበረው መጓዛቸው ነው። ይህ ሁኔታቸው በእርግጥም ለደህንነታቸው ዋስትና የሚሰጣቸው መስሎ ነው የሚታያቸው። እውነቱ ግን እንደዛ አይደለም። እያንዳንዳችን በሌሎች ጥላ በመታጎርና፤ መስለን በማድረግ የምናገኘው ትርፍ የለም። የእግዚአብሔር መንፈስ እከሌ -ከ- እከሌ ሳይል የሁሉንም ልብ መንካት፤ መጸሰስና መለወጥ ስለሚሻ፤ በፈቃደኝነት ልባችንን ከፍተን ይገባ ዘንድ መጋበዝ ብቻ ነው ብቸኛ አማራጭ ሊሆን የሚችለው።

የእግዚአብሔር ቃል ዋቢ በማድረግ ምሳሌ መስጠት ቢያስፈልግ፤ በዘጸአት ላይ ተጽፎ በሚገኘው የእስራኤላውያን ከግብጽ አርነት የመውጣት ታሪክ ላይ እነዚህ ሕዝቦች ግብጽን ለቀው ሲወጡ፤ ከእነርሱ ጋር በተለያዩ ምክንያቶች አብረዋቸው ተቀላቅለው የወጡ ግብጻውያን እንደ ነበሩ ተጽኝተዋል። እነዚህ ግብጻውያን እስከ ሕይወታቸው መጨረሻ

ድረስ ግብጻውያን እንደሆኑ ዕድሜያቸውን ፈጽሞ እንጂ፤ እስራኤላውያንን ተከትለውና ተቀላቅለው በመውጣታቸው ብቻ የእስራኤላዊነትን የልደትና የመሳሰሉትን መብትና ጥቅም ማግኘት አልቻሉም። እነርሱ መቸም ቢሆን ግብጻውያን ናቸውና። ልክ እንደዚሁ ተፈጥሮአዊያን በማለት ሐዋርያው የሰየማቸው ሰዎችም ከእውነተኛዎቹ ክርስቲያኖች ጋር በመደባለቃቸውና ቤተ ክርስቲያን በመመላለሳቸው ብቻ፤ ደህንነትን አግኝተዋል ማለት አይደለም።

ስለዚህ የተፈጥሮአዊያን ተቀላቅሎ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለመገኘት መሞከር አዲስ ነገር ሆኖ አይደለም። ገና እስራኤላውያን ታላቅ ሕዝብና መንግሥት ሆነው ራሳቸውን ከማቋቋማቸው በፊት ጀምሮ፤ የምናገኛቸው ሰዎች ናቸው። ምን ጊዜም ቢሆን የእግዚአብሔር ሥራ በሚሠራበት ቦታ ሁሉ፤ በሥራው ላይ የሚያሳዩት ትብብር ለደህንነታቸው ዋስትና እንደሚሆን አድርገው የሚገምቱ በርካታ ሰዎች እንደሚኖሩ ልናውቅ ይገባል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ሁለተኛዎቹን ሰዎች ሲመድብ “ሥጋውያን” በማለት ይሰይማቸዋል። እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔር መንፈስ የነካቸው፤ ፍቅሩ የገባቸው፤ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ሲሰበክ በደስታ አምነው የተቀበሉ ቢሆኑም ግን፤ ማደግ ሲገባቸው ከርሞ ጥጃ በመሆን የመንፈሳዊ ሕይወታቸው የቆረቆዘ ሰዎች ናቸው። ሥጋዊያን ክርስቲያኖች የተለወጡ ናቸው ግን በዚያው አንጻር ደግሞ በሕይወታቸው እድገት የማይታይባቸው ናቸው። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው መጉልመስ ሲገባቸው፤ በሕጻንነት የተወሰኑ፤ አስተማሪዎች መሆን ሲገባቸው ተማሪ ብቻ በመሆን ዘመናቸውን የሚገፉ ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ እነዚህን ሰዎች ሕጻንነታቸውንና፤ ገና በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ጨቅላ መሆናቸውን ለማስገንዘብ “ገና ወተት ጋትጓችሁ።” በማለት

በአስደናቂ ምሳሌ ያሉበትን ደረጃ አሳይቷቸዋል።

እነዚህ ሥጋዊያን ክርስቲያኖች ከሌሎች ተለይቶ ጎሳ ብሎ የሚታይባቸው ባሕርይ አለ። ይኸውም ሥጋዊያን ምንም እንኳን የተለወጡ ክርስቲያኖች ቢሆኑም፣ ብዙውን ጊዜ በፈቃዳቸው፣ በውሳኔያቸው፣ በምርጫቸውና በአካሄዳቸው ላይ ቅድሚያ ሲሰጡት የሚታየው ለሥጋ ጉዳይ ብቻ ነው። የሥጋን ምሪት ማከናወን ይቀናቸዋልና ለዚህም ነው ሥጋዊያን ተብለው ሊጠሩ የሚገባቸው። በመሠረቱ የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናቸው መጠን፣ በመንፈስ ፈቃድና ምሪት ውስጥ መኖር ነበረባቸው።

ሦስተኛዎቹ ዓይነቶች ደግሞ ሐዋርያው ጳውሎስ “መንፈሳዊያን” በማለት ይገልጻቸዋል። እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔርን ድምጽ ሰምተው በመንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ የሥጋቸውን ፈቃድ በመስቀል ላይ የሰቀሉ፣ ለጌታ ለመኖር ራሳቸውን የሰጡ ናቸው። ይህም ሲባል አለቅጥ ተጋንኖ ያለ ኃጢአት የነበሩ ተብሎ ማጉላመስና መተርጉምም አግባብ አይመስለኝም፤ የእነዚህ ሰዎች ዓይነተኝነት፣ እንደ እግዚአብሔር ፍላጎትና ፈቃድ ለመኖር በመወሰን፣ በመንፈስም ለመመራት ራሳቸውን መስጠታቸው ነው። እንደዚሁም የመንፈስ ቅዱስን ድምጽ ለማዳመጥና እንደ ፈቃዱም ለመኖር የሚተጉና የሚታገሉ መሆናቸው ነው።

በነዚህ ዓይነት የእድገት ደረጃ ላይ የሚመደቡ አባላት ያሏት የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን፣ እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ አገላለጽ፣ በመሃላቸው ኃጢአት እንደ ነበረም እንረዳለን። በዚያ ጉባኤ ውስጥ ዓበይት ሆነው የሚታዩ 12 ዓይነት ኃጢአቶች እንደ ነበሩ ከመጽሐፉ መረዳት እንችላለን።

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በዓቢይ ኃጢአትነት ከተቆጠሩት መሃል አንዱ መከፋፈል ነበር። ሌላው ደግሞ የድፍረት ኃጢአት ነበር።

ይህ የድፍረት ኃጢአት በሥጋቸው በመመራት የሚያሳዩት መተላለፍ ነበር። በተጨማሪም የተሰጣቸውን የጸጋ ስጦታ ለራሳቸው መመኪያና መታብያ መከራሪያ እድርገውት ነበር። ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ሕብረት፣ በመሃላቸውም ያለውን እንድነት ይጠብቁ ዘንድ በመታሰቢያነት የሰጣቸውን የገበታ ትዕዛዝ፣ በራሳቸው ፈቃድና ፍላጎት በመመራት፣ መሳከሪያና መፈንጠሃ በማድረግ የጌታን ማዕድ ያረክሱ ነበር። መታየት የሌለበትና የማያስፈልገው የልጅነት ጠባይ በመሃላቸው ይታይ ነበር። መከፋፈላቸው ሥጋዊያን ከመሆናቸው የተነሳ ያመጡት ድካም እንደሆነም አብሮ ሐዋርያው ይጠቁማቸዋል። “ገና ሥጋውያን ናችሁና እስከ አሁን ድረስ ገና አትችሉም። ቅናት ክርክር ስለሚገኝባችሁ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደላችሁምን? እንደ ሰው ልማድስ አትመላለሱምን?” (1ቆሮ. 3:3)

እነዚህን ድክመቶቻቸውንና፣ መነሻዎቻቸውንም ጭምር በሚገባ ካስገነዘባቸው በኋላ ሐዋርያው ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አባላት ስላላቸው የጸጋ ስጦታ ዘርዘር ያለ ትምህርት ሲሰጣቸው እንመለከታለን። የትምህርቱ ማእከላዊ ጭብጥ (መግለጫ)፣ እያንዳንዱ ሰው እንደ እግዚአብሔር ጸጋ መጠን ሥጦታን ታድሏል፤ ያ ማለት ሁሉም ባለው ስጦታ በሥጋ ትምክህት ተሞልቶ ይታበይበት ማለት ሳይሆን፣ ሁሉም ስጦታውን ለእግዚአብሔር ክብር እድርጎ እርሱን ያገለግልበት ዘንድ ማስፈለጉን የሚያስገነዝብ ነው። የተለያዩ ብልቶች የአንድ አካል ብልቶች እንደ መሆናቸውና አንድን አካል እንደሚያገለግሉ ሁሉ፤ አባላትም ራሳቸውን እንደ አንድ የክርስቶስ አካል በመቁጠር አካል ለሆነው ለክርስቶስ በአንድነት ማገልገል እንዳለባቸው እጽንኦት በመስጠት ያስተምራቸዋል።

ይህንን ሁሉ ካስገነዘባቸውና፣ እያንዳንዳቸው በጌታ ቸርነት

መጠን በስጦታ መባረካቸውን ካበሰረላቸው በኋላ በመሃል አንድ ትልቅ ቁም ነገር ያስተምራቸው ዘንድ ቆም ይላል። ጉዞአቸውን ለአፍታ በመግታት እርሱ ለሚያሳያቸው ትልቅ መገለጥ አስተውሎታቸውን ይጠይቃል። በቆሮ. 12:32 ላይ ጠበቅ አድርጎ “ነገር ግን የሚበልጠውን የጸጋ ስጦታ በብርቱ ፈልጉ” በማለት ከሁሉ ወደሚበልጠው ዓላማ ሲያመለክታቸው እናያለን። “ደግሞም ከሁሉም የሚበልጠውን መንገድ ሳሳያችሁ” በማለት የነበሩበትን አቅጣጫ ዞር ብለው በመመዘን መንገዳቸውን እንዲሰልሉና እንዲያስተካክሉ ይመክራቸዋል። ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ብቻ ሳይሆን በአገልግሎቱ ለማደግ ውሳኔ ላደረገ አገልጋይም ሁሉ በጣም አስፈላጊ ነገር ነው።

ከሁሉም የሚበልጠው መንገድ የፍቅር ሕይወት ነው። ከጸጋ ስጦታዎች ሁሉ ይልቃል፤ ትንቢትን ከመናገር ይበልጣል፤ ከፈውስ ስጦታም እጅግ በጣም ይሻላል፤ ከአስተማሪነትም ይበልጣል፤ ከሌላም ከማንኛውም ስጦታ ይልቅ የሚበልጠው የፍቅር ሕይወት ነው። በመሠረቱ ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን ጥልቅ የሆነ መገለጡን ሲገልጽልን፤ በአጠቃላይ የጸጋ ስጦታ አያስፈልግም በማለት ሊያናንቅና ሊያተንስ ፈልጎ አይደለም፤ እርሱም አላለውም። እነዚህ ስጦታዎች በተገቢነታቸው የሚያስፈልጉ የቤተ ክርስቲያን ፈርጦችና ጌጦች ናቸው። ነገር ግን ዋናው ዓላማው ከእነዚህ ሁሉ በላይ ደምቆና አብርቶ መታየት ያለበትን ነገር ሊያመለክት ስለሚፈልግ ነው። ስጦታዎችን በተመለከተ ጊዜ ወስዶ፤ እንዴትና ለምን መጠቀም እንዳለባቸው በትንታኔ ማስረጃቱ፤ የስጦታዎችን አስፈላጊነት ትኩረት ላለመንፈግ ነው። በእርሱ አቀራረብ በስጦታውና በአጠቃቀሙ መሃል ሊያስገባው የፈለገው ነገር አለ። በ1 ቆሮ. 12 ላይ የጸጋ ስጦታዎችን በዝርዝር ያስቀምጣል፤ 13ኛውን ምዕራፍ ዘሎ በ14ኛው ላይ የጸጋ ስጦታ አጠቃቀማቸውን በዝርዝር

ሲያስረዳ እንመለከታለን። በእነዚህ በሁለቱ እውነታዎች መሃል አንዱን ከአንዱ እንደ ሰንሰለት (ሊያያይዝ) ሊያሰናሰል የሚችለውን ነገር “ሳሳያችሁ” በማለት ይገልጽላቸዋል። ይህ አሰናሳይ፣ እያያዥና እገናኝ የሆነው ዋነኛ ነገር ፍቅር ነው።

የእገልግሎት መሠረት ፍቅር ነው። የኑሮ መሠረት ፍቅር ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ላለን እንድንት መሠረቱ ፍቅር ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ለእኛ ከእርሱ ጋር ያለንን እንድንት የሰጠን በፍቅር ምክንያት ነው። ለእገልግሎት የሚሆነውን የጸጋ ስጦታ እንኳ የሚሰጠን ከፍቅሩ የተነሳ ነው። ስለ ፍቅር ይህን ያህል እንደ መግቢያ ከተመለከትን፣ በሐዋርያው ጳውሎስ አገላለጽ ፍቅርን በተመለከተ የሚገኘውን እውነት በአራት ነጥቦች ከፋፍለን መረዳት እንችላለን።

የሚበልጠውን ነገር ለማግኘትና ለማደግ አገልጋይ ሊኖረው የሚገባው መሠረት ምንድነው? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ የሚከተሉትን እንመልከት።

የእግዚአብሔርን ፍቅር ምንነት መረዳት።

የእግዚአብሔርን ፍቅር ምንነት መረዳት ቅድሚያ ሊሰጠው የሚገባው ጉዳይ ነው። በእገልግሎታችንና በኑሮአችን ውስጥ ሊበልጥና ትልቅ ስፍራ ሊይዝ የምንፈልገውን ይህንን ፍቅር አስቀድመን ምንነቱን መረዳት ይገባናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን ፍቅር በከፍተኛ የንጽጽር ዘይቤ በመግለጥ ያስቀመጠው በ1ቆሮ. 13 ላይ ነው። በእገልግሎታችን ውስጥ የምናስተላልፈው ጸጋ የእግዚአብሔርን ፍቅር ነው። እግረ መንገዳችንም ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ምንነት ሊያስረዱ የሚችሉ 14 ዝርዝር ነጥቦችን ማጤን እንችላለን። እነዚህ ነጥቦች

በእገልግሎትና በኑሮአችን ውስጥ ያላቸው እስፈላጊነት፤ የፍቅርንም እስፈላጊነት በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ በዝርዝር የሚገልጹ ናቸው።

1። የእግዚአብሔር ፍቅር ነፃ የሚያወጣ ፍቅር ነው።

ማንኛችንም ብንሆን እገልግሎት ከመስጠታችን በፊት ነፃ መውጣት አለብን። ለዚህም ነፃ መውጣት መፍትሔ የሚሆነው የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ ልባችን በሚመጣበት ወቅት ነው። ዘጸ. 4:37 እግዚአብሔር እስራኤላውያን ለዘመናት ከነበሩበት ባርነት ነፃ ሲያወጣቸው፤ ምክንያቱን የገለጸው “እኔ ስለወደድኳችሁ ነፃ አወጣሁዎችሁ” በማለት ነው። ፍቅር ነፃ ያወጣል። ፍቅር አርነትን የሚሰጥ ኃይል ነው። ያለ ነፃነት ለእግዚአብሔር መኖር አይቻልም፤ ያለ ነፃነት ማገልገል አይቻልም። ከሁሉም ቅድሚያ የሚሰጠው ነፃነት ከሆነ ዘንድ፤ ነፃነት ደግሞ የሚመጣው በእግዚአብሔር ፍቅር ነው። መለወጥ የሚገኘውና መፈታት የሚገኘው ከእግዚአብሔር ፍቅር ነው። ይህ ፍቅር የተገለጸው ጌታ ኢየሱስ በተሰቀለበት መስቀል ነው። የእግዚአብሔር ፍቅር ይለውጣል እንጂ አያሻሽልም። ያሳድጋል እንጂ ባለንበት እንድንሄድ አያደርገንም። ስለዚህ ነው እውነተኛ የእገልግሎት እድገት በፍቅር ማደግ ነው የምንለው።

2። የእግዚአብሔር ፍቅር ያድናል።

የእግዚአብሔር ፍቅር ከእኔነት ያድናል፤ ከጥፋት ያድናል፤ ከዓለምና ከዓለማዊነት ያድናል፤ ከእግዚአብሔር ቁጣ ያድናል። (ዘጸ. 7:7-8፤ ዮሐ. 3:16)

3▶ የእግዚአብሔር ፍቅር በረከትን ይሰጣል።

የጠፋውንም በረከት ይመልሳል፤ ሕይወትን ያረሰርሳል፤ (ዘዳ. 7:13) የእግዚአብሔር ፍቅር ውስጣችንን ዘልቆ ሲገባ እንባረካለን፤ ለበረከትም እንሆናለን። በዚህ መልኩ የአገልግሎት ዕድገት በረከቱን እየተቀበልን በፍቅር እየጨመርን በሁሉም ማስተላለፍ ነው።

4▶ የእግዚአብሔር ፍቅር የእርሱ ያደርገናል።

የእርሱ ፍቅር የሚሰብ ፍቅር እንጂ የሚገፋና የሚገፈትር ፍቅር አይደለም። የእርሱ ፍቅር ወደ ራሱ ያቀርበናል ያስጠጋናልም። በእርሱ ጉያ ውስጥ እንድንሆን፤ በእቅፉም እንድንኖር ያደርገናል። በጌታ እቅፍ ውስጥ መሆን ዘለቁታ ላለው የአገልግሎት እድገት ምትክ የሌለው አስፈላጊ ነገር ነው። በሥጋቸው ምራት የተነሳ ብዙ ጊዜ እግዚአብሔርን ማገልገል በሚል መፈክር ከእርሱ ጉያ የሚርቁ ሰዎች የእግዚአብሔር ፍቅር በእርግጥ ገብቷቸዋል፤ ውስጣቸውንም ዘልቆ ተሰምቶአቸዋል ብሎ ለመናገር አያስደፍርም። የእግዚአብሔር ፍቅር የገባው ሰው ከእርሱ አይሸሽም። ዛሬም ቢሆን የእኛ ልመና መሆን የሚገባው ጌታ ሆይ ፍቅርህ ይገባኝ ዘንድ እርዳኝ የሚለው መሆን አለበት። (ዘዳ. 9:29)

5▶ የእግዚአብሔር ፍቅር መርገምን ወደ በረከት ይለውጣል።

ይህንን እውነት በእስራኤላውያን ሕይወት በተደጋጋሚ ሲፈጸም እንመለከታለን። ነቢዩ በለዐም በገንዘብ ተሸንጎሎ እስራኤላውያንን ይረገም ዘንድ አፉን በከፈተ ጊዜ፤ ጌታ እንደበቱን ለወጠው፤ ለመርገም የተዘጋጀ ልሳን በረከትና ምርቃትን ያዥገደጉድ ጀመር። እግዚአብሔር ልጆቹን ከማናቸውም መርገም የሚጠብቅ መከታ ነው።

(ዘዳ. 23:5) ከዚህም በላይ የአገልጋዩን አንደበት በረከት ይሞላል።

6▶ የእግዚአብሔር ፍቅር ያስተምራል።

እግዚአብሔር እስራኤላውያንን እንደ ወደዳቸው ከፍቅሩም የተነሳ እንዳስተማራቸው ቃሉ ይመሰክራል። በዕድገት ጉዞ ላይ ሆኖ መማር ከአንዱ ደረጃ ወደ ሌላው የምናልፍበት ጽኑና አስተማማኝ እርምጃ ነው።

7▶ የእግዚአብሔር ፍቅር ይጠብቃል። (ዘዳ. 33:6)

በእርሱ የተወደደ በእርሱ ተማምኖ ይኖራል፤ በትከሻው መሃከል ያድራል ሲል ጌታ ከፍቅሩ የተነሳ የሚጠብቅ፤ የሚሸከምና የሚንከባከብ መሆኑን ሲያስገነዝብ ነው። የአገልግሎት ዕድገት መደላደልን ይጠይቃል። (1ቆሮ. 15:58) በጌታ ተደላድሎ ያልቆመ አገልጋይ እንደሚጠበቅበት ማደግ አይሆንለትም።

8▶ የእግዚአብሔር ፍቅር ለአገልግሎት ሥልጣንን ይሰጣል።

(ነሀ. 13:26)

ለምንም ዓይነት አገልግሎት ብንጠራ በብቃታችን ሳይሆን የተሾምነው፤ ከፍቅሩ የተነሳ መሆኑን በሚገባ እምነን መቀበል አለብን። ይህ ዕድገትን ከማፍጠኑም በላይ የተሰጠን መንፈሳዊ ስልጣን በአግባብ እንድንገለገልበት ይረዳናል።

9▶ የእግዚአብሔር ፍቅር ሁልጊዜ እንደ መልካም

እረኛ ወደ እርሱ ይመልሰናል።

ስንሸሽም ተከትሎ ይመልሰናል። ስንጠፋም ተከትሎ ያገኘናል።
“በሰው ገመድ በፍቅርም እስራት ሳብኋቸው፤...” ይላል። (ሆሴ.
11:4) የሚያባብል ፍቅር ነው። ይህ ባይሆን ኖሮ እንኳን ማደግና
በአገልግሎትም ውስጥ መቆየት የሚችል ሰው አይኖርም።

10። የእግዚአብሔር ፍቅር ጸጥታን የሚሰጥ ፍቅር ነው።

ሕይወታችሁ በመታወክና በመጨነቅ ሲሞላ እግዚአብሔርን ከምንም
ይልቅ ፍቅሩ ውስጣችሁን ዘልቆ ይገባ ዘንድ ጠይቁት። “አምላክሽ
እግዚአብሔር በመካከልሽ ታዳጊ ኃያል ነው፤ በደስታ በአንቺ ደስ
ይለዋል፤ በፍቅሩም ያርፋል፤ በእልልታም በአንቺ ደስ ይለዋል
ይባላል።” (ሶፎ. 3:17) የእግዚአብሔር ፍቅር በሰላምና በጸጥታ
ተንከባክቦ የሚያሳርፍ ፍቅር ነው።

11። የእግዚአብሔር ፍቅር ዘላለማዊ ነው።

የማይለዋወጥ ፍቅር ነው። “እግዚአብሔር በሩቅ ተገለጠልኝ
እንዲህም አለኝ፡- በዘላለም ፍቅር ወድጄሻለሁ፤...” (ኤር.
31:3)

12። የእግዚአብሔር ፍቅር የማያሳፍር ፍቅር ነው።

ውስጥን የሚለውጥ፤ የነበረውን እንዳልነበረ አድርጎ
የሚቀይር፤ አምላክ ስለሆነ የሚታፈርበት ፍቅር አይደለም።
“...በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ
ፈሰሰ ተስፋ አያሳፍርም።” (ሮሜ 5:5) የእግዚአብሔር ፍቅር ባይን
ሳይሆን ውስጥን የሚያጸዳ፤ የሚያጠራና ለክብሩ የሚያቆም ስለሆነ

አያሳፍርም።

13። የእግዚአብሔር ፍቅር ወሰን የሌለው ፍቅር ነው።

“...በመንፈሱ ውስጥ ሰውነታችሁ በኃይል እንድትጠነክሩ ክርስቶስም በልሳችሁ በእምነት እንዲኖር እንደ ክብሩ ባለ ጠግነት መጠን ይሰጣችሁ፤ የእናንተ ሥርና መሠረት በፍቅር ይጸና ዘንድ፤ ከቅዱሳን ሁሉ ጋር ሰፋቱና ርዝመቱ ከፍታውም ጥልቅነቱም ምን ያህል መሆኑን ለማስተዋል፤ ከመታወቅም የሚያልፈውን የክርስቶስን ፍቅር ለማወቅ ትበረቱ ዘንድ።” (ኤፌ. 3:17-19) ወደ እግዚአብሔር ሙላት ድንበርና ወሰን ሳያግደን የምንገባው በፍቅር ነው።

14። የእግዚአብሔር ፍቅር ጸንቶ የሚኖር ፍቅር ነው።

ይህ ፍቅር በምንም ነገር በኩል ቢያልፍ አይናወጥም። ከምንም ነገር የበረታ በመሆኑ ሊጠፋ አይችልም፤ ከመከራ፣ ከሞትና ከስቃይ በላይ ነው። እውነተኛ የእግዚአብሔር ፍቅር ሁሉን አሸንፎ ይኖራል። ስለዚህ ነው ይህን የተረጸ አገልጋይ “ሞት ቢሆን፣ ሕይወትም ቢሆን፣ መላእክትም ቢሆኑ፣ ግዛትም ቢሆን፣ ያለውም ቢሆን፣ የሚመጣውም ቢሆን፣ ኃይላትም ቢሆኑ፣ ከፍታም ቢሆን፣ ዝቅታም ቢሆን፣ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለዩን እንዳይችል ተረድቻልሁ።” (ሮሜ 8:38-39) የሚለው።

በዚህ መልክ የእግዚአብሔርን ፍቅር ተረድተን፣ በውስጣችንም ዘልቆ ከገባ፣ አገልግሎታችን የታይታና፣ ውጭያዊ መሆኑ ይቀርና፣ ሕይወት የሚሰጥ፣ በረከት የሚሆን፣ ነፃ የሚያወጣ ይሆናል። የእግዚአብሔር ፍቅር ውስጣችንን ሲሞላ ጩኸት እንቀንስና በተግባራችን

እንጨምራለን፤ እናድጋለንም። ጩኸት የሚያበዛ ባዶ ዕቃ ነው። ድምፁ ርቆ የማይሰማ ግን የሞላ ዕቃ ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ “ፍቅር ግን ከሌለኝ፤ እንደሚንሸዋሽዋ ጸናጽል ሆኛለሁ” በማለት የሚገልጽው።

የፍቅርን ሕይወት መኖር።

ለመሆኑ የፍቅርን ሕይወት ለመኖር ፍቅር ምን ይመስላል? “ፍቅር ይታገሣል፤ ቸርነትንም ያደርጋል፤ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመካም አይታበይም፤ ...” (1ቆሮ. 13:4) በእግዚአብሔር ፍቅር ስንሞላ በእርሱ ባሕርያት እንሞላለን፤ የቀድሞ ዓለማዊና ሥጋዊ ባሕርያችን ከውስጣችን ለቀው ይሄዳሉ። በዚህ ወቅት ተፈጥሮአዊ ሰው በደመ ነፍስ እንደሚያደርገው ለሚወዱን ብቻ አይደለም ቸርነትን፤ ምህረትንና የመሳሰሉትን የምናደርገው። ለማይወዱንም ጭምር እናደርጋለን። ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ስለ ተባርኩ፤ እንቀናም፤ በእግዚአብሔር ፍቅር ስለ ተሞላን በሌሎች መባረክ ነፍሳችን ሃሴት ታደርጋለች። ቅናት የእግዚአብሔር ፍቅር ከውስጣችን ሲጠፋ የሚታይ ምልክት ነው። ቅንነትና ፍቅር ባለበት ቅናት መኖር አይችልም። ፍቅር ሕይወትን ያፋፋል ያሳድጋል፤ ቅናት ግን መንፈሳዊ ሕይወትን ያጫጫል፤ ያመነምናል። በእገልግሎት ለማድገም እንቅፋት ይሆናል። ለዚህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ከሁሉ የሚበልጠው መንገድ መጮህ፤ ማገልገል፤ ወዲያ ወዲህ ማለት ሳይሆን በፍቅር ተሞልታችሁ የፍቅርን ሕይወት መኖራችሁ ነው በማለት የሚመክረው። ፍቅር ካላችሁ የጸጋ ስጦታ ሳይሆን ራሱ እግዚአብሔር በውስጣችሁ ይኖራልና፤ እግዚአብሔር በድንቅ ይጠቀምባችኋል። ፈቃዱንም በሕይወታችሁ ውስጥ ያደርጋል። ጌታ

ኢየሱስም በዮሐ. 13:35 ላይ ለደቀ መዛሙርቱ ሲመክራቸው፤ “እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፤ ደቀ መዛሙርቱ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ።” ሲል ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር አይደለም፤ ነገር ግን ያንን የእግዚአብሔርን ፍቅር እርስ በርሳቸው በቅንነት ሲገላለጹ፤ ለጠፉትም ነፍሳት ሲገልጹ፤ ያኔ የክርስቶስ ለመሆናቸው ምልክት ታይቶባቸዋልና ለማንም ሰው በዚያ ምልክት ይታወቃል ማለት ነው። ይህ መለኰታዊ ምክር ዛሬ በእኛ ላይም ያለው እውነተኝነቱ ሳይለወጥ ይኖራል። አለበለዚያ እግዚአብሔርን እወዳለሁ፤ ግን ወንድሜን አልወድም ብንል፤ በእግዚአብሔር ፊት ውሸተኞች ሆነን እንገኛለን፤ እርሱም አይቀበለንም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፍቅር በሕይወታችን እንዴ ከፈሰሰ መገደብ ስለማይቻል እንደ ወንዝ እየተንደለደለ፤ ወደ ወንድሞቻችንና ወደ እህቶቻችን ዘንድ ይደርሳል። እግዚአብሔርን ከወደድን በአካባቢያችን የሚገኙትንም እንወዳለን። “እብ እንደ ወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅረ ኑሩ።” (ዮሐ. 15:9) የእግዚአብሔር ታላቁ ትእዛዝ በፍቅሩ መኖር ነው። በፍቅሩ ሳንኖር ፍቅሩን ብንዘምርና ብንሰብክ ከግብዝነት የተለየ አገልግሎት እንዳልሰጠን ማወቅ ይገባናል። የአገልጋይ እድገትና፤ የአገልግሎቱ ጥራትና ውበቱ በጌታ ፍቅር መኖሩ ነው።

የፍቅር እንቅፋቶችን ማስወገድ።

በሕይወታችን፤ በአገልግሎታችንና በኑሮአችን ለፍቅር እንቅፋት የሚሆኑ ነገሮች አይጠፉም። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮ. 13:8-12 ላይ ስለ እነዚህ መሰናከያዎች ይገልጻል። በመልእክቱ ላይ በተዘረዘረው መሠረት መወገድ ያለባቸውን እንቅፋቶች ነቅሰን ማውጣት

እንችላለን።

1፬ የመበላለጥ ሕይወትን ማስወገድ።

ይህ እንቅፋት ካልተወገደ፣ ፍቅርን ከውስጣችን ይገድላል። የልጅነትን ሕይወት እስወግዱ በማለት ሐዋርያው ሲገልጽ፣ ከልጅነት ባሕርያት እንዱ መበላለጥ ላይ ትልቅ ትኩረት ስለሚሰጥ ነው። ስለዚህ ይህ ሕይወት ደግሞ የፍቅር መቅሰፍት ነው። ጠላት በዚህ ዘመን ከክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ፍቅርን ለመግደል የሚጠቀምበት ትልቁ ዘዴ ይህንን የመበላለጥ ሕይወት በውስጣቸው በስውር በመዝራት ነው። ታዲያ ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ልብ ብለው የነቁበት እይመስልም። የመበላለጥ ሕይወት እስካለ ድረስ የቅናት ሕይወት አለ፣ የቅናት ሕይወት እስካለ ድረስ ወንድሜንና እህቴን ማየት አልሻም፣ በእነዚህ የእንቅፋት ሰንሰለቶች ተሰነካክዬ እንድወድቅ ሰይጣን ጥርጊያ ጎዳናን የሚያበጀው የመበላለጥ መንፈስ በውስጤ በመዝራት ነው። በጸጋ ስጦታ እንኳ ለመበላለጥ ደፍ ደፍ ያልንበት ጊዜ ጥቂት አይደለም።

2፬ የውድድር ሕይወት።

እንደ እክሌ አለዚያም ከእክሌ በላይ ሆኜ መገኘት አለብኝ የሚለውን እንቅፋት ይመለከታል። ሐዋርያው ጳውሎስ “አክሊልህን ማንም እንዳይወስድብህ ያለህን አጽንተህ ያዝ” ብሎ ሲመክር፣ ዛሬ ደግሞ ያ ሕይወት ሊተረጎም የተሞከረው ያለ አግባብ ነው። ይኸውም ብዙዎቹ አክሊላቸውን ሳይሆን፣ ያላቸውን ማዕረግ፣ ሥልጣን፣ ገንዘብ የመሳሰሉትን ነው ሙጭጭ ብለው ይዘው የሚገኙት። በምታደርገው ነገር ሁሉ ማንም እንዳይደርስብህ የተባለ ይመስል ሁሉም በየፊናው ቀድሞ ሲሮጥ ነው የሚታየው። ይህ የውድድርን ሕይወት ነው አጉልቶ

የሚያሳየው። የውድድር ሕይወት ያደክማል፤ እያዝናናም ያስጨንቃልም።

3▶ የአትንካኝ ሕይወት።

ይህም የልጅነት ሕይወት ነጸብራቅ ነው። ክርስቲያኖች አብረው ሳያገለግሉ፤ ሳይደሰቱ፤ አብረው በእምሳካቸው ሐሴት ሳያደርጉ አትንካኝ በመባባል ብቻ ዘመናቸውን ሲገፉ ማየት ለእግዚአብሔር ምንኛ ኃዘን ነው! አትንካኝ የሚለው ስሜት ብዙን ጊዜ የሚመጣው ከመናናቅ ነው። “ማን ነህና ልትንካኝ” የሚለው የዕብራት ስሜት የሚፈልቀው ንቀት በልብ ውስጥ ስር ሰዶ ሲንሰራፋ ነው።

4▶ የመኩራረፍ ሕይወት።

አትንካኝ የሚለው ስሜት የሚመጣው ከመኩራረፍ በኋላ ነው። ልጆች በትንሹ ኩፍ ማለት ይቀናቸዋል። ሰዎችም የልጅነት ጠባይ እስካልለቀቃቸው ድረስ በትንሹ ነገር ኩርፈያቸው ይበዛል። ያ ኩርፈያቸው ለብስጭት ይዳርጋቸዋል። ኩርፈያ ልብን ተራራ ካሳከለ ንቀትንም በውስጣችን ያሰርጻል። ማበጥ ባለበት መገፋፋት አለ። ፊኛ ሲነፋ ቦታ አይበቃውም ሌላውንም የመገፋት ባሕርይ ይታይበታል። ኩርፈያ እንደ ፊኛ መነፋት ማለት ነው።

5▶ የልጅ ንግግር።

ልጆች አስበውና አስተውለው አይናገሩም፤ ስሜታዊያን በመሆናቸው የመሰላቸውን ይናገራሉ። የበሰለ ንግግር እያውቁም። ያንጻል፤ ይጠቅማል፤ በሽተኛ ነው፤ ጤነኛ ነው ብለው መዝነው አይናገሩም። ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስንና የእግዚአብሔርን ሕዝብ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚያሳዝነውን ነገር፤ እንደ ልጆች

በስሜት በመነዳት ሳናስተውል የምንናገረው ንግግር ነው። መገንባቱንና ማፍረሱን፣ ሕይወት መስጠቱንና መግደሉን ሳንገመግም እንደ መጣልን ብቻ የምንናገረው ንግግር ጌታችንን ያሳዝነዋል። ይህም ለእግዚአብሔር ፍቅር ትልቅ እንቅፋት ነው።

6▶ የልጅ አስተሳሰብ።

ልጆች ሃሳባቸው የጸና አይደለም። አንድ ወጥ የሆነ መልክ የለውም፣ በየጊዜው ይቀያየራል። ልጆች እቅድ የላቸውምና፣ ሃሳባቸውም በዓላማ የተመራ አይደለም። ብዙ ጊዜ ሃሳባቸው በውጥን መቅረቱን የምንመለከተው፣ የጀመሩትን ሳይጨርሱ ተሰላችተው ወደ ሌላው ነገር ሲገቡ ነው። ልጆች ስለሆኑ ሃሳባቸውም የረጋና የሚታገስ አይደለም። ልጆች ቃላቸውን መጠበቅ ይከብዳቸዋል። አንድም ይረሱታል፣ አለዚያም ቃላቸውን ይጠብቁ ዘንድ ሁኔታው ያሳሳቸዋል። ስለዚህ ቃላቸውን ለመጠበቅ ይቸገራሉ። በብዙ ቦታ በአያሌ ክርስቲያኖች ላይ የሚታየው ባሕርይ ከዚህ የተለየ አይሆንም። ሰዎች ቶሎ ብለው ከጌታ ጋር ቃል ይገባሉ፣ አፈጻጸሙ ላይ ግን ወይም ዘንግተውታል አለዚያም ለመፈጸም ሲያቅታቸው ይታያሉ። ይህ ዓይነቱ የልጅነት ጠባይ የገነነበት አስተሳሰብና እርምጃ ለአገልግሎት እድገት ትልቅ እንቅፋት ነው።

7▶ ውለታን መቁጠር።

ፍቅርን ከሚያጠፋ ከልጅነት ጠባዮች አንዱ ውለታን መቁጠር ነው። ትናንት፣ ዓምና፣ ካቻምና እንዲህ አድርጌ አልነበረምን? በማለት የውለታን ዜና መዋዕል ማነብነብ የልጆች ጠባይ ስለሆነ ፍቅርን ያጠፋል። እኔ እንዲህ አድርጌልሃለሁ ዛሬ አንተ ለእኔ ተገዥ መሆን አለብህ በማለት በውለታ ተጽእኖ ሌላውን ለመጫን መሞከር

ፍቅርን ያሻክራል። የሰው ሕይወት በገንዘብና በቁሳቁሳዊ ነገሮች ይዝ ዘንድ የጌታ ፈቃዱ አይደለም። “አልእዛርን ፍቱትና ይሂድ” ነው ያለው። የሰው ሕይወት ከሰው ትብታብ ነጻ መሆን አለበት። ውለታን መቁጠር የሚያበዛ ሰው ፍቅርን መግለጽ አይችልም። የሚያደርገው ሁሉ በጥርጥር የሚመለከቱት እንጂ ከፍቅር እንዳደረገው ሁሉ ተቀባይነት የለውም። ሰው ያደረገውንም ሁሉ በዋጋ ስለሚተምን በውስጡ ፍቅርን ማዳበር አይችልም። የእግዚአብሔር ፍቅር ቀንበር “በነፃ እንደተሰጣችሁ በነፃ ሰጡ” የሚል ነው።

8) ምክንያት መስጠት።

ለምናደርጋቸውና ለሚታዩብን ድክመቶች ሁሉ እንደ ልጆች ምክንያት ለመስጠት መጣደፍ ማለት ነው። ምክንያቶቹ ሁሉ የልጅነት ስለሆነ እግዚአብሔርን አያረካውም፤ ያሳዝነዋል። በዚህ ምክንያት በውስጣችን ሊኖር የሚገባውን ፍቅር ያጠፋዋል።

9) አቅምን አለማወቅ።

ልጆች ብዙ ጊዜ አቅማቸውን ገምተው አያደርጉም። እኛም ዛሬ በአገልግሎታችን ውስጥ ያለ አቅማችን ገብተን የዳከርንበትና ብዙ ነገር ያበላሽንበት ጊዜ ጥቂት አይደለም።

10) ጊዜያዊውን ነገር በዘላለማዊው ለመተካት መሞከር።

በጊዜያዊ ነገር መታለል የልጅነት ጠባይ ነው። ጊዜያዊ ነገር ብልጭልጭ ስለ ሆነ ይማርካል። ክርስቲያኖችም መሰለው በመቅረብ በብልጭልጭ ነገሮች በመታለል፤ ዘላለማዊውን ነገር የምንጥልበት ጊዜ ትንሽ አይደለም።

11▶ ስልቶችን።

እንዳንድ ነገር ጀምሮ ዳር ያለማድረስና ስልቶችን የልጅነት ጠባይ ነው። ዘማሪ ሆኖ በዚያ ሳይቀጥሉ ማቋረጥና ወደ ሌላው የአገልግሎት ዘርፍ መግባት፤ በዚያም ተሰላችተው ወደ ሌላው መግባት ያ ነው ስልቶችን የተሰኘው የልጅነት ጠባይ። ከእግዚአብሔር የሆነውን ለይቶ ከዚያ ጋር በመቆራኘት ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኛ ያለ መሆን፤ የልጅነት ጠባይ ነው። ዋጋ የሚከፍሉ ያደጉ ሰዎች ናቸው።

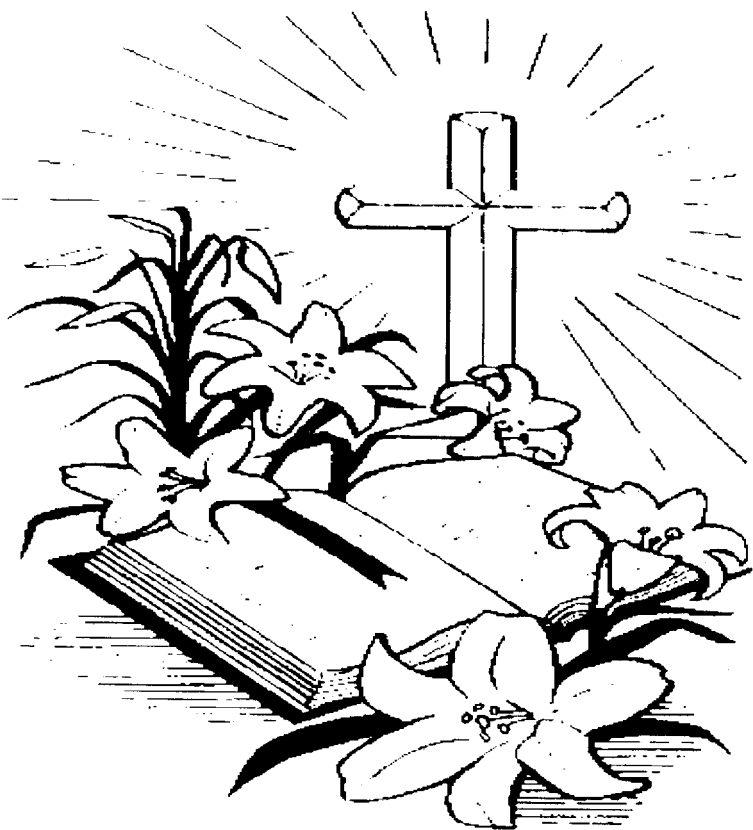
መጽናት የሚገባውን ማጽናት።

“እንዲሁም ከሆነ፡- እምነት ተስፋ ፍቅር እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ፤ ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው።” (1ቆሮ. 13:13) መጽናት የሚገባው ምን እንደሆነ ተገልጧል ይኸውም ፍቅር ነው። ሌላው ቢያመልጠን ፍቅር ግን ሊያመልጠን ስለማይገባ፤ እርሱን መከታተል ይኖርብናል በማለት ነው ሐዋርያው የሚመክረው። ለጸኑ የሚገባቸው ነገሮች እምነት፤ ተስፋ ፍቅር ናቸው። እምነት ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ነው። ምንም ነገር ብንተው ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት አጽንተን መያዝ ይኖርብናል።

ተስፋ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን አካሄድ ነው። ክርስቲያን ያለ ተስፋ ጉዞውን መቀጠል አይችልም።

ፍቅር በእግዚአብሔር ውስጥ ያለን ሕይወት ነው። ፍቅር ለዘላለም ይጻፍል የሚለው ለዚህም ነው። ሁኔታዎች ይለወጡ ይሆናል በእግዚአብሔር ውስጥ ያለን ሕይወት ግን በዘላለማዊነቱ ጸንቶ ይኖራል። ከሁሉ የሚበልጠው በእግዚአብሔር ውስጥ ያለን ሕይወት ነው፤ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና።

**ምዕራፍ ሰድስት
እግዚአብሔርን
መውደድ**

ምዕራፍ ስድስት

እግዚአብሔርን መውደድ

“እርሱም መልሶ፡- ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም ኃይልህም በፍጹም አባብህም ውደደው፤ ባልጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ አለው።” (ሉቃ. 10:27) ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ስለ ጸጋ ስጦታ ማወቅ የሚገባቸውን ከነገራቸው በኋላ፤ እንግዲህ ከሁሉም የሚበልጥ መንገድ ሳሳያችሁ በማለት ልባቸውን ሰፋ አድርገው እንዲከታተሉ ያሳስባቸዋል። ያም እንግዲህ ሊያሳያቸው የፈለገው ከሁሉም የሚልቀውን ጉዳና፤ የፍቅር ጉዳና ነው። ከአገልግሎታችሁ በፊት ቅድሚያ ልትሰጡት የሚገባው ነገር ፍቅር ነው በማለት ያሳስባቸዋል።

ከሁሉም የሚበልጠው መንገድ፤ እግዚአብሔር አምላካችንን በፍጹም ልባችን፤ ነፍሳችን፤ አሳባችንና መንፈሳችን መውደድ ነው። እግዚአብሔርን በቅድሚያ መወደድ የሚገባው ስለምንም ነገር ሳይሆን፤ ስለ ማንነቱ ነው። ከእግዚአብሔር በልጦ ሊወደድ የሚገባው ምንም ዓይነት ፍጥረት አይኖርም። የእግዚአብሔርን እውነት፤ ንጽህና፤ ቅድስና፤ ጥንቃቄ፤ ምህረትና ርኅራኄ ስናይ ከዚያ የበለጠ ይወደድ ዘንድ ሥፍራ ልንሰጠው የሚገባ ምንም ነገር አይኖርም። ለዚህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ከዚያም የተሻለ ነገር መርጣችሁ ውደዱ የሚለው። እንግዲህ ከእግዚአብሔር የተሻለ ነገር ምንም እስከሌለ ድረስ

የፍቅራችን ዕጣ የሚወድቀው በእግዚአብሔር ላይ ነው።

እግዚአብሔርን ስለ ማንነቱ መውደድ ስንጀምር ውለታውንም አብረን መረዳት እንጀምራለን። የእግዚአብሔርን ውለታ ባስተዋልንና በተረዳን ቁጥር፣ በእርሱ ፍቅር በእውነት በፊቱ እንንበረከካለን። ለዚህም ነው ሐዋርያው ዮሐንስ “እርሱም አስቀድሞ ወዶናልና እኛ እንወደዋለን።” (1ኛ ዮሐ. 4:19) በማለት የገለጸው። ጳውሎስም ከዚህ እውነት በመነሳት ቅዱሳንን “እግዚአብሔርን ውደዱት” በማለት ያደፋፍራል። የእርሱንም አገልግሎት ምክንያትና ብርታቱንም የእግዚአብሔር ፍቅር እንደሆነ ለማስረዳት “የእግዚአብሔር ፍቅር ግድ ይለናልና” ይላል። (2ቆሮ. 5:14) ጴጥሮስ በበኩሉ እግዚአብሔር ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደ ሆነ በማለት በፍቅር በተመሠረተ ሁኔታ በቃሉ ለማደግ ጥረት እንዲያደርጉ ቅዱሳንን ያሳስባል። አዎ። የእግዚአብሔርን ቸርነት፣ ፍቅር ርኅራኄውንና ምህረቱን አይቶ ወደ ጓላ የሚል ሰው ሊኖር አይችልም። (ሮሜ 8:35-39)

እንግዲህ እግዚአብሔርን በእግዚአብሔርነቱ መውደድ እንደሚገባን ከተረዳን ዘንድ፣ እግረ መንገዳችንንም እርሱን የምንወድበትን ሦስት ዓይነት የፍቅር መንገዶች እንዳሉን ጠለቅ ብለን ባንገባበትም ላይ ላዩን መመልከት ሳይጠቅመን አይቀርም።

እግዚአብሔርን ለጥቅም መውደድ

የመጀመሪያው እግዚአብሔርን የመውደድ ዓይነት እግዚአብሔርን ለራሳችን ስንል ስንወድ ነው። ብዙ ሰዎች እግዚአብሔርን በማንነቱ ሳይሆን፣ ከእርሱ ለሚያገኙት ጥቅምና መብት ሲሉ ብቻ የሚወዱት እንዳሉ የታወቀ ነው። ድንበር ማበጀቱ እንኳ ሳያስፈልግም ይበልጥ

ሁኔታውን ግልጽ ለማድረግ፣ በተለይ በምዕራባውያንና በዚያ ባሕል ክልል ውስጥ የሚገኙ በአብዛኛው እግዚአብሔርን በማንነቱ ሳይሆን፣ ከእርሱ ለሚያገኙት ጥቅም አኳያ ሲሰጡ የእግዚአብሔር ፍቅር ግድ ብሎአቸው ሳይሆን ነገ እርሱ በእጥፍ ይመልሰልናል በሚል በንግድ ስምምነት ዓይነት ነው። ይህ ጤናማ ፍቅር አይደለም። እግዚአብሔር ከእርሱ የምናገኘውን ትርፍ ብቻ ተስፋ አድርገን መውደዱ፣ ከጥላቻ ያሳነሰ ጸያፍ የፍቅር መግለጫ ነው። ይህ ዓይነቱ ፍቅር ከዓለማዊውን ፍቅር የሚሻልበት ምንም መንገድ የለም። ምናልባት ከጊዜ ብዛት፣ ፍቅሩን በዚህ ሁኔታ የጀመረው ግለሰብ፣ ዓለም የተሻለ ትርፍ እንደምትሰጥ በተሰማው ጊዜ እንድያውን ጠቅልሎ የተሻለ ጥቅም አገኛለሁ ብሎ ይገባል። መሠረቱ ትክክል አይደለምና። ዮሐንስ “ማንም ዓለምን የሚወድ የአባት ፍቅር በውስጡ የለም” (1ዮሐ. 2:16) በማለት የገለጸው ለዚህ ነው።

እግዚአብሔርን በእውነተኛው መንገድ መውደድ ወደ ቅድስና ያመጣል። ከዚያም አልፎ ለሌላ ሰው መራራትን፣ ምህረት ማድረግን ያመጣል። ለዚህም ነው በሕጉ እንደ ተጻፈው፣ እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ ነፍስህና ኃይልህ ውደድ ካለ በኋላ፣ ከዚያ በመቀጠል ጎረቤትህን ውደድ የሚለውም ትዕዛዝ የተቀመጠው።

እግዚአብሔርን ስለ እርሱነቱ መውደድ

ሁለተኛው የፍቅር ዓይነት ደግሞ፣ እግዚአብሔርን ስለ እርሱነቱ መውደድ ነው። እግዚአብሔርን ስለ እግዚአብሔርነቱ በምንወድበት ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ የሚከሰቱ ነገሮች አሉ። እነርሱም፦

1▶ ትዕዛዙን መውደድ እንጀምራለን።

እግዚአብሔር አድርግ የሚለንን ነገር እንደ በረከት እንጂ እንደ ሸክም አንቆጥረውም። ሐዋርያት የደረሰባቸውን መከራና ችግር ሁሉ እንደ ክብር የቆጠሩት እግዚአብሔርን እንደ እግዚአብሔርነቱ መውደድ ምን እንደሆነ ስለ ገባቸው ነው። “እነርሱም ስለ ስሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለ ተቆጠሩ ከሸንጎ ፊት ደስ እያላቸው ወጡ፤” (ሐዋ. 5:41)

2▶ ፍቅራችን ከሰሚታዊነት ዘልቆ ተግባራዊ ይሆናል።

ሰሚታዊ ፍቅር እንደ ግራፍ ከፍና ዝቅ በማለት ይለዋወጣል፤ በተግባር የታቀፈ ፍቅር ግን ሕያው ሆኖ ይኖራል። ተግባራዊ ፍቅር የሚጨበጥና የሚታይ ነው። በሌላ አነጋገር በሁኔታዎች ምክንያት አይለዋወጥም። “ብዙ ውኃ ፍቅርን ያጠፋት ዘንድ አይችልም፤ ፈሳሾችም አያሰጥሙለትም።” (መ. መ. ዘሰ. 8:7)

3▶ ድምጹን መውደድ እንጀምራለን።

እርሱ ለእኛ የሚናገርበትን ጊዜ መናፈቅ እንጀምራለን። እርሱ ሲናገር ልባችን በውስጣችን ይቃጠልብናል።

4▶ የእግዚአብሔርን መንገድ መውደድ እንጀምራለን።

በመዝ. 118 ዳዊት ስለዚህ እውነት ነው በመዝሙሩ ሲያዜም የምናነበው።

5▶ እግዚአብሔርን በእግዚአብሔርነቱ መባረክ እንጀምራለን።

ለዚህም ነው ዳዊት የጌታ ፍቅር ገብቶት “ነፍሴ ሆይ

እግዚአብሔርን ባርኪ አጥንቶቼም ሁሉ የተቀደሰ ስሙን።” (መዝ. 102:1) በማለት የተቀኘው። ሁለመናችን እግዚአብሔርን ያከብራል ይባረክማል።

6▶ የእርሱን ቤተ መቅደስ እንናፍቃለን።

በቤተ መቅደሱ የእግዚአብሔር ኪዳን ስላለ ያንን መናፈቅ እንጀምራለን። “እግዚአብሔርን አንዲት ነገር ለመንሁት እርስዋንም እሻለሁ፤ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውንም አይ ዘንድ፤ መቅደሱንም እመለከት ዘንድ።” (መዝ. 26:4) ያ ፍቅሩ ከዘለቀን በኋላ በሕይወታችን ውስጥ ከሚከሰቱት ዋነኛ ነገሮች አንደኛው ነው። ጌታን መጠማትና ጌታን መናፈቅ የፍቅር መግለጫው ዋነኛው መንገድ ነው። መዝ. 62።

ለእግዚአብሔር ክብር ብሎ ራስን መውደድ

ሦስተኛው የፍቅር ዓይነት፤ ለእግዚአብሔር ብለን ራሳችንን መውደድ ነው። ለራሳችን ብለን እግዚአብሔርን ስንወድ ማንነታችን ገሃድ የወጣ ነው። ይኸውም ትርፍን ተስፋ በማድረግ ነው። ለእግዚአብሔር ብለን ራሳችንን ብንወድ ደግሞ ራሱን የቻለ ጥልቅና አስደናቂ ትርጉም አለው። ይኸውም፡- ለእግዚአብሔር ብለን ራሳችንን ስንወድ እግዚአብሔር ለማንነታችን ሲል ትልቅ ዋጋ ከፍሎበታልና፤ ልጁ በመስቀል ላይ ደሙን አፍሶበታልና፤ ታላቅ ፍቅሩንም ገልጸበታልና፤ ራሳችን ለእግዚአብሔር ውድ ስለሆነ እኛም ራሳችንን በዚህ ፍች እንጸር መውደዳችን ነው። ማንነታችን እንዳይረከስ እንጠነቀቃለን። ዓላማችን ግባችን፤ አሳባችንና፤ ፍላጎታችን ሁሉ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ይሆናል። በዚህ ዓይነት ራሳችንን ወደድን ስንል ራሳችንን

ለእግዚአብሔር ቀደስን ማለት ነው።

በብሉይ ኪዳን ሦስት ዓይነት ሰዎች ራሳቸውን ለእግዚአብሔር እንዲቀድሱ የተለዩ ሰዎች እናገኛለን። የመጀመሪያዎቹ ናዝሬዊያን ናቸው። የስማቸውም ትርጓሜ ለእግዚአብሔር የተለየ ማለት ነው። ናዝሬዊ ማድረግ የሚገባውና ማድረግ የማይገባው ነገር ተደንግጎለታል። ማድረግ ከማይገባው ነገሮች መሃል ሦስቱ፣ እንደኛ ጸጉሩን አይላጭም ነበር። ሁለተኛ ሬሳ ወይም በድን አይነካም ነበር። ሦስተኛው ደግሞ የሚያሰክር መጠጥ አይጠጣም ነበር። ናዝሬዊ ለእግዚአብሔር የተለየና የጌታ መንፈስ ማደሪያ ስለሆነ ራሱን በቅድስና የመጠበቅ ኃላፊነት ነበረበት። ጸጉሩ፣ ሊመጣ ያለውን የክርስቶስን ራስነት በተምሳሌነት ይወክላል። ዛሬም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ራስ የሆነው ክርስቶስ መከበር አለበት። መነካት የለበትም። የሶምሶን ውድቀት የተከተለው የራሱን ጸጉር ካስላጩ በኋላ ነው። ክርስቶስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክብሩን ሲያጣ የሚለጥቀው እርምጃ ውድቀትና መታወር ብቻ ነው። ሶምሶን በጊዜ ብዛት ቀስ በቀስ ጸጉሩን እንዳስላጩ፣ እኛም ዛሬ በሕይወታችን ራስ ሆኖ የሚገኘውን የክርስቶስን ክብር የምናስወስደው “ምን አለበት” በሚለው የዋዘኝነት ሕይወት ተደልለን፣ በጊዜ ብዛት ተሰናክለን እንደ ሆነ ልብ ልንል ይገባናልና ከዚህ ዓይነቱ ስህተት ራሳችንን መጠበቅ ይኖርብናል።

የሚያሰክር መጠጥ ናዝሬዊ የሆነ ሰው አለመጠጣቱ ኤፌሶን 5:18 “መንፈስ ይሙሳባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ” የሚለውን ቃል አጽንኦት ሲሰጥና ሲወክል ነው። የአዲስ ኪዳን ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ማሳዘን አይኖርባቸውም። “ለቤዛም ቀን የታተማችሁበትን ቅዱስን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ።” (ኤፌ. 4:30)

ናዝሬውያን ሬሳን አይነኩም ነበር። ሬሳ የዚህን ዓለም

ሕይወት የሚወክል ተምሳሌት ነው። በኃጢአታችሁና በበደላችሁ ሙታን ነበራችሁ የሚለውም ለዚህ ነው። ናዝራዊ ሆኖ ራሱን ለአምላኩ የለየ ሰው የድሮውን ሙት የሆነውን ሕይወት ተመልሶ ይነካ ዘንድ ተመልሶ ይኖረው ዘንድ አይፈቀድለትም። በክብር በሰማያዊ ስፍራ ተቀምጠናል። ኑሮአችን፣ አካሄዳችን፣ እነጋገራችን ሁሉ ሰማያዊ ይሆን ዘንድ ይገባዋል እንጂ፣ በክብር ከተቀመጥንበት ሥፍራ ወርደን ራሳችንን ማርከስ አይገባንም ማለት ነው። “...በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን።” (ኤፌ. 2:6-7)

ናዝራዊ ራሱን ባለማርከስ ራሱን የሚጠብቀውና የሚወደው እግዚአብሔር ስለ ለየው ነው። እርሱም እግዚአብሔርን ስለሚወድ ነው። ካህናቶች ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት በሚቆሙበት ጊዜ ንጹህና ቅዱስ ሆነው መቅረብ ስላለባቸው ራሳቸውን፣ መንፈሳቸውንና ሃሳባቸውን በንጽህና ይጠብቃሉ። ራሳቸውን ይወዳሉ፤ ስለ እግዚአብሔር ሲሉ፤ አይረክቡም፣ አይነወሩም። ካህናት ልብሳቸው መጠበቅ አለበት። ይህም ፍችው ከውጭ የሚታየው ምስክርነታቸው ያለ ነቀፋና ያለ እድፍ መጠበቅ ነበረበት ማለት ነው። “ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን፣ መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱ ካህናት እንድንሆን ሳደረገ፣ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን፤ አሜን።” (ራእ. 1:5-6)

ነቢያት ለእግዚአብሔር የተለዩ ሰዎች ናቸው። የነቢያት ጥሪ በመንፈስ መመራት ነው። በሥጋ መሄድና መመራት አይገባቸውም፤ ስለዚህ እግዚአብሔርን ሲወዱ የመንፈስ ምሪትን በሚገባ ይጠብቃሉ ይታዘዛሉ። እግዚአብሔር የሚያዛቸውን ብቻ መፈጸም ሃላፊነታቸው ነው። ራሳችንን ለእግዚአብሔር ብለን በምንወድበት ጊዜ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሆናችንን ከተረዳን መቅደሱን በሚገባ እንጠብቅለታለን። “ወይስ

ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁምን? በዋጋ ተገዝታችኋልና ለረሳችሁ አይደላችሁም፤ ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ።” (1ቆሮ. 6:19-20) የሚለው ቃል የታመነ ነው። ከዚያ በኋላ ነው ጌታ አምላኬን በፍጹም ልቤ በፍጹም ነፍሴ፣ በፍጹም መንፈሴ፣ በፍጹም ኃይሌ እወደዋለሁ በማለት ምስክርነታችንን መስጠት የምንችለው።

ይህ በሚሆንበት ጊዜ ነው እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ አገላለጽ የተሻለ፣ ከሁሉም የሚበልጥ አገልግሎት ሰጥተናል ማለት የምንችለው። እንግዲህ ይህ ከሁሉም በላይ የሆነ መተኪያ የሌለው የአገልግሎት እድገት ጐዳና እግዚአብሔርን መውደድ ነው።